

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SEMANA.

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrassats: 10 céntims

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga. BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pesetas 1'50 Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50

MISERERE

LA SOMBRA DEL TAMBOR DEL BRUCH

I diguessim qu' Espanya s' ha aronsat davant de las bravatas dels Estats Units, faltariam á la veritat: la nació espanyola no la coneix la por: sigan las que 's vulgan las circumstancias en que 's trobi, té demostrat de sobra que sab fer dos cosas: lluytar y morir.

Espanya sapigués tant de viure y de preveure com de morir y de lluytar, quan arriba la ocasió de posar á proba son temperament enérgich y 'l seu carácter pundonorós!

A ser mes previsor, quan va esclatar la insurrecció cubana ab l' apoyo manifest y la complicitat descarada dels Estats Units, Espanya devía formalisarse, demanant compte estret als yankees de la seva infame conducta. Devía ferho decidida á tot, fins á declararlos la guerra, resolent aixís en un breu terme 'l problema de Cuba. La perdua de l' isla en aquesta forma era menos ruïnosa que la prosecució de una campanya torpement plantejada, que ha anat consumint estérilment la sanch y 'ls recursos de la nació.

Aquest era 'l camí que indicavan desde un principi ab poderosa empena las corrents del esperit públich, en sas patrióticas manifestacions, disoltas á garrotadas pels governs de la monarquía.

Espanya volía degollar al porch; los governs monárquichs, en cambi, preferiren tractar de captarse la seva amistat, gratantli la panxa. En tan estúpida confiansa han anat prodigantli totas las atencions, han anat colmant totas las sevas exigencias. Produheix indignació girar la vista enrera pera contemplar la llarga corrúa de complacencias tingudas y de satisfaccions donadas á la mala bestia, enemiga mortal de la noble Espanya.

Y tot per qué? ¿Acás per captarnos la seva benevolencia; pera conseguir sisquera 'l seu aquietament? Ara 'ns ho está dihent ab grunyits y amenassas. Per espay de tres anys ha estat alentant y sostenint als tigres de la manigua, y per espay de tres anys ha anat portant el compte exacte dels inmensos sacrificis de la nació espanyola, dels raudals de sanch vertida, dels milions de duros pródigament derrotats; y ara, en los moments en que veu la insurrecció decayguda, casi domenyada, y en que 'ns mira débils, empobrits y escolats.—¡Ara es l' hora!—exclama, y tot de un plegat se 'ns transforma en porch singlá, y ab las cerdas erissadas y 'ls ullals fora de la boca, 's disposa á donarnos la embestida.

¡Quina infamia!... No té motius per proceder com procedeix; pero inventa mil pretextos especiosos. La justicia, la rahó, 'l dret, 'l humanitat s' oposan á las sevas pretensions; pero ell sab prescindir de tot, ara que té per segura la superioritat de las sevas forsas sobre la nostra debilitat. Vol fer us de la última rahó: la forsa.

Y vels'hi aquí com el pinxo á quí, tres anys enrera, no mes que quadrantnos davant d' ell, hauríam fet fugir escorregut y ab la quía entre las camas, ara que veu que 'ls governs monárquichs ens han ficat en un carre-ró sense sortida, 's disposa á atacarnos á ciencia y pa-

¡A las armas, ciudadanos!

ciencia del mon enter al crit de—Cuba ó la vida!

¡Cuba ó la vida!...—Aquest es el dilema.

Una vegada mes, els homes de la monarquía 'ns obligan á ballar ab la mes lletja.

¡Quina responsabilitat la seva! Ells son els que han portat las cosas á la mida del seu gust, sease contrarietats, sense obstacles, fent us de una dictadura absoluta may interrompuda, rebent del país tot lo que li han exigit: vidas, hisendas, tesoros inmensos de patriotisme, de docilitat, de sufriment, de abnegació, de paciencia, de civisme.

Y tot per arribar al punt insostenible en que 'ns trobém: tot per veure perduda l' isla, en la qual hem estat tres anys jugant continuament á la gana-perde: tot per realisar l' amputació final, sino de una manera vergonyosa com sembla que buscan, per medi de una nova guerra que equivalgui á un desastrós suicidi nacional.

¿Qué han fet d' Espanya 'ls governs de la monarquía? ¡Ben cars aném á pagar los séus errors; ben caras las complacencias del poble que durant tant temps ha estat consentintlos!...

En tota l' Europa, poblada de tronos, no contem avuy ni ab un sol amich ab la suficient abnegació pera posarse resoltament al costat nostre. Totas las nacions ens dispensan platónicas simpatias; reconeixen la rahó que 'ns assisteix, lo dret que 'ns ampara; pero de aquí no passen. Quan arriba l' hora 'ns veurán lluytar y morir per una causa, tant ó mes que nacional, verdaderament europea, ja que la perdua de Cuba per Espanya significa l' anulació del últim domini d' Europa sobre 'l continent americá, y ab tot y aixó 'ns están dihent: —Filla meva, si tens mals-de-cap pássete'ls.

¿Quina forsa real y efectiva devém en tan angustiosos moments á la subsistencia de la monarquía espanyola, de la qual, segons sembla, s' han preocupat exciusivament los governs, desde 'l principi del conflicte cubá? Per evitar perills á la monarquía, va descartarse la guerra ab los Estats Units, quan lo poble la demanava, y era ocasió d' empéndrela. Per evitar perills á la monarquía, los governs, petrificats en la dictadura, han tingut enfrenadas las corrents de l' opinió de tot punt necessarias pera la justa y acertada resolució de crisis nacionals tan tremendas com las qu' estém atravesant.

Encare ahir, quan era precís, que la nació pogués dir ab tota franquesa lo que pensa y lo que sent, se treyan, ab lo forceps de la coacció y del abús, unas corts casi totalment adictas á las oligarquías governants, compostas en sa inmensa majoria, de parents y amigatxos dels homes del poder, que contan ab ellas en tot y per tot, per seguir consagrantsse á ferosos felissos, al amparo de la ditxosa monarquía.

Y en aquesta situació tan trista, tan afflictiva, tan desairada se 'ns demanan nous miracles de abnegació y patriotisme. No importa: serém capassos de ferlos, si á tant se 'ns obliga. Perduts per cent; perduts per mil. Espanya demostrará novament que sab lluytar ab heroisme. Lo únich que no sab ni sabrá may será exigir virilment las degudas responsabilitats als que las han contretas.

No obstant, tal vegada, encare podrá evitarse la horrenda tragedia. Lo Papa Lleó XIII s' ha encarregat de buscar un arreglo, que desde ara ja 's pot preveure que será la perdua de Cuba. Solució acomodaticia, que calmará la susceptibilitat nacional, perque en aquest cas Cuba no l' haurém perduda nosaltres, sino 'l nostre mediador, dotat de la divina infalibilitat.

Després de aixó, obran ab gran acert, oferintnos per únich alivio 'ls consols de la santa religió. A pregar com á beatos, ja que no hem sapigut combatre com á homes, no ja sols contra 'ls enemichs exteriors, sino

Anant á buscar los últims sacraments per una malalta que s' está morint.

INGLIS Y YANKÉES.—Querido: veig que tenim la mateixa manera de pensar. Quan una cosa 't fassi goig, píspala, que jo faig lo mateix.

GEROGLIFICH

III
I I I
I
:
1/2 6

P. LLENSA.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciudadans P. Vacarissas, Un Montserratí, Rafelet, Un Pèrit Mecànich, Melón Cansado, F. Quintana, R. Planas Soley, M. de la Seo, Pep Pastanaga, y Un Aprenent de Notari:—Lo que ens envian aquesta setmana no fa per casa.

Ciudadans Tap de suro Vilafranquí, Sisket Farré, Jaumet Novell, Un Gomós, Pepet Pauxeta, F. Más Abril, J. Romansos, Joanet V., R. Campins, Joan Aubert Manén, Artagnan, y Sisket D. Paila:—Insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian.

Ciudadá Félix Cana: Tindrém present la seva demanda. La composició de aquesta setmana es molt desgarbada y no 'ns serveix.—Noy de 'n Naca: Y la que 'ns envia vosté resulta molt fluixa.—J. Fellicer: Tingui present qu' es molt lo qu' ens envia, y que no dispõem de prou espay per donar sortida á tot lo que rebém.—B. Gunalou (Remedios): No 'ns es possible complaure'is: la publicació de la fotografia podria tenir interés pels amichs y coneguis de vostés; pero no pel públich en general.—Eduard Terré (Melbourne): La composició es incorrecta, y per lo tant no fa per casa.—J. Pera Corba: Tal vegada utilisarem la composició de vosté en un número especial qu' estém preparant.—J. Castellet Pont: En lo sonet hi ha algun vers mal acentuat.—J. Soler Escofet: La composició de vosté té escassa novetat.—Anton del Singlot: Lo sonet pot aprofitarse; l' altra composició que 'ns remet té algunas incorreccions.—Francesch Comas: Va bé.—L' Avi Riera: Ara está millor.—P. Benet: La composició que 'ns envia, no 'ns serveix.

ANTONI LOPEZ, editor. Rambla del Mitj, 20

A. López Robert, impresor.—Asalto, 63.—Barcelona.